

på den, og virkningen viser sig at være helt, helt modsat. I 1992 hoppede folk ikke på den, og det viste sig, at vi havde ret i 1992.

Nu får vi støtte fra alverdens markedsanalytikere, alverdens bankfolk. Tror regeringen så virkelig, at den med stor troværdighed kan gå ud og sige: Det vil være en økonomisk katastrofe at sige nej til ØMU'en? Det er hul i hovedet.

Der vil jeg sige, at vismændenes rapport i første række er et bidrag til diskussionen. Den løfter diskussionen i det her land, så vi i stedet for at få de her platte argumenter, som vi har hørt tidligere i dag, at hvis det bliver et nej, så vil huslejen stige så og så meget, så vil det fuldstændig svare til det, vi så i 1972, kan få en debat om, hvad det her det handler om, hvordan det her land skal placeres i Europa, hvordan vi kan få en ny tillid mellem politikere og befolkningen om den danske europapolitik, hvordan den danske regering med større styrke, med folkelig styrke kan gå ud og påvirke udviklingen.

Uden at vi skal have en gentagelse af debatten omkring DUPI-rapporten, er det jo sådan, at det, at vi står uden for ØMU'en, det, at vi har undtagelser, jo på ingen måde betyder, at vi er et B-medlem. Vi hørte jo tidligere i dag statsministeren prale af, hvilken indflydelse Danmark har haft på alverdens områder. Den Socialdemokratiske ordfører sagde endda: Danmark har aldrig været større, end Danmark er nu. Ja, det sagde hun rent faktisk. Selv da vi havde England, og da vi havde hele Norden, var vi mindre, end vi er nu, fordi vi har en vældig indflydelse.

Jamen så skal vi vel være større endnu? Det er jo helt imperialistiske toner, man hører fra den Socialdemokratiske ordfører. Hvor store skal vi være, før Socialdemokratiet er tilfreds? Sandheden er jo, at vi har udmærket indflydelse, selv om vi har de danske undtagelser.

Jeg fatter ikke – jeg har sagt det tidligere, måske kan jeg få et svar under debatten her i dag – jeg fatter ikke, at regeringen ikke har taget beslutningen fra 1993, har taget det nationale kompromis til efterretning, har sagt til sig selv: Dette er det folkelige grundlag for den danske europapolitik, og vi kan på det grundlag få en glimrende placering i det europæiske samarbejde, vi kan på det grundlag påvirke den europæiske udvikling udmærket, i stedet for at komme ud i det her hasardspil, som man er på vej ud i nu.

Jeg tror, vi vinder og I taber den 28. september. Ansvarret er regeringens. Jeg tror, at det på andre måder kan give nogle konsekvenser for den måde, vi fører EU-politik på i det her land, nogle tillidsproblemer. Det er jeres ansvar. Det er regeringens ansvar, at det sker. Jeg fatter ikke det hasardspil, man er på vej ud i.

Men o.k., jeg er meget tilfreds med den måde, debatten kører på. Det går fint, vældig fint, og derfor er der alt mulig grund til, at vi yderligere kan få styrket den politiske debat, som er så nødvendig, om, hvad Danmarks placering i det europæiske samarbejde er.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

SF og Enhedslisten var jo uenige om finansloven, fordi den ikke indeholdt et synligt socialt løft. Derfor stemte vi imod finansloven. Nu har jeg noteret mig fra SF's årsmøde og fra det, som hr. Holger K. Nielsen lige har sagt nu, at der er meget stor opmærksomhed med hensyn til, at der skal ske noget på velfærdsområdet.

Derfor er mit spørgsmål til hr. Holger K. Nielsen, om SF er enig i det budskab, der kom fra vores årsmøde, om, at en ufravigeligt forudsætning for at kunne indgå økonomiske aftaler med regeringen, er, at en sådan aftale indeholder et meget synligt socialt løft, sådan at de pensionister, der har mindst, sådan at de arbejdsløse og bistandsmodtagerne, dem, der har mindst at gøre godt med, dem, der har mindst valgmulighed i deres liv, kan se, at her er noget. Når regeringen og venstrefløjen går sammen, er der noget, der helt synligt er til gavn for os.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Svaret ligger i min tale, vil jeg sige til hr. Frank Aaen. Jeg sagde rent faktisk meget præcist, at når venstrefløjen og en socialdemokratisk ledet regering laver forlig omkring finansloven, giver det kun mening, hvis der er et socialt løft i det. Første del af min tale var bygget op på, at der er behov for kraftige velfærdsforbedringer. Hvis vi skal vise befolkningen, at det er os på venstre banehalvdel, der slås for velfærdssamfundets forbedring og fornyelse, må vi også kunne vise det i en finanslov. Så jeg er fuldstændig enig i, at der må være sociale løft, der må være velfærdsforbedringer i en kommende finanslov.